

Obrazložitev k predlogu Akta o spremembi in dopolnitvi Akta o metodologiji za obračunavanje omrežnine za elektrooperaterje

Agencija za energijo (v nadaljevanju: agencija) je na podlagi petega odstavka 124. člena Zakona o oskrbi z električno energijo (Uradni list RS, št. 172/21 in 47/25) zadolžena za izdajo Akta o metodologiji za obračunavanje omrežnine za elektrooperaterje (v nadaljevanju: akt), ki med drugim določa tudi višino minimalne obračunske moči.

Metodologija obračunavanja omrežnine, ki se uporablja od 1. 10. 2024, temelji na obsežnem znanstvenoraziskovalnem delu, podrobnih (15-minutnih) merilnih podatkih prevzema oz. oddaje električne energije ter iz teh podatkov izdelane analize koničnih obremenitev omrežja. Metodologija je v celoti skladna s strokovnimi načeli reguliranja in Uredbo (EU) 2019/943, zlasti s členom 18(1), ki določa, da morajo tarife:

- odražati stroške,
- spodbujati učinkovito rabo omrežja,
- omogočati prožnost,
- ne diskriminirati uporabnikov.

Omrežnina se obračunava ločeno kot:

- omrežnina za obračunsko moč, ki vključuje:
  - o dogovorjeno obračunsko moč (vnaprej določena, največ do priključne moči iz soglasja za priključitev),
  - o presežno obračunsko moč (razlika med dejansko doseženo močjo in dogovorjeno močjo, ki se obračuna le v primeru, če je odjemalec s strani elektrooperaterja dogovorjeno obračunsko moč spremenil in je v obračunskem mesecu prišlo do prekoračitev dogovorjene obračunske moči),
- omrežnina za energijo, ki se obračuna glede na prevzeto električno energijo.

Dogovorjena obračunska moč se določi za posamezen časovni blok kot povprečje petih konic posameznega časovnega bloka v obdobju 12 mesecev, in sicer od oktobra predprejšnjega leta do vključno septembra prejšnjega leta. Pri določitvi dogovorjene obračunske moči mora elektrooperater upoštevati tudi **minimalne obračunske moči** (v nadaljevanju minimalna moč) ter pravilo, da mora biti dogovorjena obračunska moč v višjem časovnem bloku enaka ali višja kot v prejšnjem časovnem bloku.

Elektrooperater je dolžan vsem uporabnikom zagotavljati možnost uporabe omrežja v višini priključne moči, kot je določena v soglasju za priključitev. Priključna moč predstavlja maksimalno dovoljeno moč odjema uporabe omrežja. Tarife morajo operaterju povračati tako stroške obstoječe infrastrukture kakor tudi prirastne (inkrementalne) stroške načrtovanega razvoja omrežij. Posledično neodvisno od obsega uporabe omrežja (moči odjema) odjemalcev obstaja točno določena raven obračunske moči za posamezno odjemno skupino (napetostni nivo), ki s tarifami za dogovorjeno obračunsko moč operaterju povrne strošek obstoječe infrastrukture. S tem namenom je minimalna moč določena kot del obračunske moči, ki zagotavlja plačilo stroška obstoječe omrežne infrastrukture.

Minimalna moč je najmanjša moč, ki jo mora odjemalec plačati v okviru omrežnine za moč ne glede na dejansko uporabo omrežja.

Agencija želi z javno obravnavo podrobneje pojasniti vlogo minimalne moči v zasnovi veljavne metodologije in cilje javne obravnave, predstaviti način določitve minimalne moči in prikazati morebitne potrebne spremembe določitve minimalne moči.

1 Vloga minimalne moči in cilji javne obravnave

Minimalna moč ima v zasnovi veljavne metodologije obračunavanja večplastno in zelo pomembno vlogo z neposrednimi učinki:

- elektrooperaterju pokriva stroške obstoječe infrastrukture;
- kot delež priključne moči minimalna moč signalizira uporabniku (ne)ustreznost rezervirane zmogljivosti priključka: če konična moč odjemalca ne dosega minimalne moči (ki pa jo mora v vsakem primeru prek dogovorjene obračunske moči plačati), je to za odjemalca signal za ustrezno prilagoditev priključne moči;
- razlika med minimalno močjo in dogovorjeno obračunsko močjo pomeni za aktivnega odjemalca maksimalni potencial za optimizacijo stroškov omrežnine za moč (npr. z namestitvijo baterijskega hranilnika).

Minimalna moč je tudi podporni implicitni mehanizem, ki lahko prinaša sistemske neto koristi oziroma poveča učinkovitost na področju priključevanja končnih odjemalcev – namreč, če bi kar največ odjemalcev prek stroškovnega signala minimalne moči samodejno pristopilo k zmanjšanju zmogljivosti svojih priključkov (če zmogljivosti ne potrebujejo¹) in si s tem zmanjšalo svoje stroške omrežnine, bi s tem morda lahko omogočili večji obseg priključitev novih odjemalcev in s tem izboljšanje izkoriščenosti obstoječe infrastrukture². Za realizacijo tovrstnih koristi se mora sproščanje priključnih zmogljivosti sicer lokacijsko skladati s potrebo po novih priključitvah.

Arbitrarna (neutemeljena) in ne metodološka podprta krepitev signala za sproščanje priključnih zmogljivosti bi lahko povzročila omejevanje potencialnih koristi aktivnega odjema, saj se z zviševanjem minimalnih moči zmanjšuje razlika med dogovorjeno obračunsko močjo in minimalno močjo, kar lahko negativno učinkuje na naložbe v baterijske hranilnike, če le-te primarno temeljijo na zmanjševanju konične obremenitve³.

Kot pri tarifnih postavkah je zato tudi pri določevanju minimalne moči ključno, da na podlagi metodologije določene ravni odražajo stroške omrežja, torej so skladne s primarnim regulativnim načelom oblikovanja tarif⁴. Agencija skladno s tem in ostalimi regulativnimi načeli ciklično analizira omrežne in stroškovne vidike, ki vplivajo na določitev minimalnih moči. Če se ugotovi, da je treba minimalne moči posodobiti, izvede posvetovalni proces, če spremembe pomembneje vplivajo na končne odjemalce. Morebitno zviševanje minimalne moči sicer ne pomeni več pobrane omrežnine, temveč

¹ Gre za primere, ko maksimalni odjem moči odjemalca ne dosega ravni minimalne moči, le-to in posledični (fiksni) strošek pa je mogoče znižati zgolj z znižanjem priključne moči

² Vpliv zmanjšanja priključnih moči v procesu načrtovanja omrežja je izrazito omejen, zato iz tega naslova ni pričakovati merljivih koristi.

³ Takšni primeri so sicer redki, saj se naložba v hranilnike ustrezno povrača zgolj z vključenostjo hranilnika v širši spekter storitev, ne zgolj z optimizacijo stroškov omrežnine.

⁴ Člen 18(1) Uredbe (EU) 2019/943

pomeni, da se določenim odjemalcem stroški povišajo, določenim pa sorazmerno znižajo glede na obseg njihove uporabe omrežja (in obratno, če se minimalne moči za določene uporabniške skupine znižajo). Ker so lahko stroškovni vplivi v eno in drugo smer občutni, je javna obravnava v tem primeru obvezna.

Agencija je za odjemalce s priključno močjo nad 43 kW konec leta 2024 ([Uradni list 107/2024](#)) znižala minimalno moč s 25 % na 15 %, kot hitro, a začasno korekcijo zaznane pomanjkljivosti za specifično skupino uporabnikov, ki imajo sezonski značaj delovanja (in so do 1. 10. 2024 plačevali omrežnino za moč glede na doseženo moč). Ugotovljeno je bilo, da je za te uporabnike minimalna moč določena previsoko in vpliva na višino omrežnine in prispevek OVE/SPTA v obdobjih, ko uporabnik omrežja skoraj ne uporablja. S spremembo akta oktobra 2025 ([Uradni list 76/2025](#)) pa bila za uporabnike s sezonskim značajem na podlagi razvoja končne rešitve določeno, da se omrežnina za moč obračuna kot dosežena moč v posameznem časovnem bloku, vendar le, če njihova dosežena moč v nobenem časovnem bloku ne doseže 3 % priključne moči merilnega mesta in ne več kot 14 kW. Uporabniki s sezonskim značajem morajo podati vlogo in izpolniti tudi druge pogoje. Sprememba obračunavanja omrežnine za moč je bila vzpostavljena v sodelovanju z elektrooperaterjem in naslavlja zgolj sezonske odjemalce na podlagi specifičnih kriterijev odjema.

Ker je bilo znižanje minimalne moči uveljavljeno predvsem zaradi uporabnikov s sezonskim značajem, je bilo treba smiselno preveriti stroškovno upravičenost oziroma vzdržnost minimalne moči v višini 15 % za vse ostale predmetne uporabnike.

V povezavi z navedenim je tudi svet agencije jeseni 2025 dal pobudo za pripravo izhodišč določitve minimalne moči za prej navedene uporabnike in analizo vpliva njenega morebitnega postopnega zviševanja kot spodbude za učinkovitejšo rabo omrežja oziroma njenih vplivov na uporabo baterijskih hranilnikov.

Agencija je zato izvedla potrebne analize in se k zainteresirani javnosti obrača s predstavitvijo načina določitve minimalne moči in s predlogom korekcije minimalne moči za odjemalce s priključno močjo nad 43 kW, ki odpravlja začasno stanje in zadosti kriteriju iz 18(1). člena Uredbe (EU) 2019/943. S tem agencija izpolnjuje tudi zahteve po izvajanju regulativnega načela preglednosti, saj želi z javno obravnavo obvestiti deležnike o svojem pristopu in potrditi ustreznost predlagane spremembe določitve minimalne moči.

Predlog spremembe minimalne moči se nanaša na uporabnike s priključno močjo nad 43 kW, učinki spremembe pa s prerazporeditvijo stroškov vplivajo na vse uporabnike.

Primarni cilj je torej zagotoviti, da minimalna moč čim bolj optimalno odraža stroške operaterja. Posredno je mogoče pričakovati učinkovanje minimalne moči tudi v smislu spodbujanja prostovoljnega sproščanja nepotrebnih zmogljivosti omrežja.

2 Metoda določitve minimalne moči

Osnovno načelo določanja omrežnine je, da morajo tarife odražati stroške elektrooperaterja. Uporabnik sistema, ki ima priključek in dostopa do sistema, povzroča

elektrooperaterju fiksne stroške, četudi ne prevzema električne energije iz omrežja. [Priloga 1](#) metodologije prikazuje razdelitev stroškov omrežja na tarifo za moč in tarifo za energijo. Stroške, ki morajo biti povrnjeni z minimalno močjo, moramo iskati le v stroških, ki so odvisni od moči (zmogljivosti omrežja) oziroma sistemske konične obremenitve in so obenem določeni kot stalni stroški omrežja, ki so trenutni sistemski konični obremenitvi optimalno prilagojeni.

Minimalna moč je urejena v 4. odstavku 12. člena [Akta o metodologiji za obračunavanje omrežnine za elektrooperaterje](#) (v nadaljevanju metodologija). Minimalna moč predstavlja minimalno vrednost dogovorjene obračunske moči v ČB1 (in posledično v višjih ČB), ki je lahko določena posameznemu prevzemno-predajnemu mestu in se določi kot delež priključne moči iz soglasja za priključitev.

Ravni minimalne moči, ki temeljijo na prej navedenih načelih, so trenutno naslednje:

- za enofazni priključek uporabnika sistema s priključno močjo enako ali manjšo od 43 kW kot 31 % priključne moči iz soglasja za priključitev, vendar ne manj kot 1,8 kW;
- za trifazne priključke s priključno močjo enako ali manjšo od 43 kW kot 20 % priključne moči iz soglasja za priključitev, vendar ne manj kot 2,8 kW;
- za uporabnike sistema s priključno močjo nad 43 kW kot 15 % priključne moči, vendar ne manj kot 8,6 kW.

Gospodinjstva in mali poslovni odjem spadajo v prvo in drugo skupino. V zadnjo skupino spadajo odjemalci s priključno močjo nad 43 kW v uporabniški skupini 0 in odjemalci iz odjemnih skupin 1, 2, 3 in 4.

Z namenom ustrezne določitve stroškov, ki morajo biti povrnjeni z minimalno močjo, je Univerza UP Comillas, ki je sodelovala v konzorciju skupaj z EIMV v okvir študije »[Prenova metodologije obračunavanja omrežnine in tarifnega sistema](#)«, vključila tudi metodološko podlago za določitev minimalne obračunske moči.

Metoda določitve minimalne moči v veljavni metodologiji obračunavanja omrežnine (M1) temelji na metodologiji za »konično koincidenčno dinamično omrežnino« (v študiji in v nadaljevanju M2) iz prej navedene projektne naloge, ki stroške omrežja deli na prirastne stroške (ang. »incremental costs«), ki upoštevajo napovedi dinamičnih koničnih obremenitev glede na čas uporabe omrežja, ter preostale stroške omrežja (ang. »residual costs«), ki so določeni fiksno za uporabnika sistema.

Prirastni stroški so vezani na potrebe ojačitev in širitev omrežja v naslednjem regulativnem obdobju, če bo poraba v času konične obremenitve še naprej rasla. Prirastne stroške moramo povrniti z omrežnino v času konične koincidenčne obremenitve omrežja. Preostali stroški, ki niso pokriti z omrežnino v času koincidenčne konične obremenitve omrežja, pa morajo biti povrnjeni z omrežnino za preostale stroške. Prirastni stroški so torej povezani z načrtovanimi stroški prihodnjih naložb zaradi sprememb v povpraševanju in ponudbi (agregirana proizvodnja in odjem električne energije), medtem ko preostali stroški pokrivajo stroške obstoječe infrastrukture. Način določitve preostalih stroškov določa M2.

Omrežnina, ki mora biti pokrita z minimalno obračunsko močjo, mora izhajati iz preostalih stroškov, saj se predpostavlja, da se stroški, povezani z napovedanimi konicami, ki zahtevajo dodatne naložbe v omrežje, pokrivajo s prirastnimi stroški

V metodologiji M1 (trenutno veljavna metodologija) je s predhodnimi analizami ugotovljeno, da je 25 % vseh stroškov vezanih na izboljšanje zanesljivosti obratovanja in zagotavljanja redne oskrbe z energijo, medtem ko je 75 % stroškov namenjenih naložbam v izgradnjo omrežja za pokritje potreb po konični moči⁵. Zato se v M1 75 % omrežnih stroškov pripiše omrežnini za moč, preostanek se pokriva prek omrežnine za energijo. Iz tega izhaja, da mora tudi omrežnina za minimalno moč pokriti 75 % preostalih stroškov, torej stroškov že obstoječe infrastrukture.

Za določitev minimalne moči se v skladu z metodologijo za določitev regulativnega okvira izračunajo stroški omrežja za vsak napetostni nivo, ki se v skladu z metodologijo M2 razdelijo na prirastne in preostale stroške. Iz razmerja med 75 % preostalih stroškov uporabniških skupin glede na skupne stroške omrežja v skladu s kaskadnim modelom omrežja dobimo deleže minimalnih moči glede na dogovorjene in priključne moči celotne uporabniške skupine.

Ker imamo določeno enotno stopnjo minimalne moči za vse skupine uporabnikov s priključno močjo nad 43 kW, se izbere za skupno raven minimalne moči uteženo (ponderirano) povprečje posamičnih ravni po uporabniških skupinah.

Metoda določitve minimalne moči na podlagi preostalih stroškov omrežja torej predlaga minimalno moč za uporabnike s priključno močjo nad 43 kW priključne moči v višini 25 % priključne moči.

Ker navedeni predlog pomeni spremembo sedanje minimalne moči s 15 % priključne moči na 25 % priključne moči, je v nadaljevanju predstavljena analiza obstoječega stanja pri uporabnikih in učinki spremembe minimalne moči s priključno močjo nad 43 kW.

Dodatno se je upoštevalo tudi načelo postopnosti, pri čemer je dvig na končnih 25 % predviden postopoma. S tem razlogom je za obdobje določitve dogovorjene moči do konca leta 2026 minimalna moč predvidena v višini 15 %, za leto 2027 v višini 20 % in od leta 2028 dalje v višini 25 %.

S tem ukrepom se postopnost omogoči tudi novim uporabnikom, uporabnikom, ki spremenijo soglasje za priključitev, in tistim, ki menjajo plačnika, saj bi bili v skladu z aktom določeni kot novi uporabniki in bi lahko bili takoj obračunani po zvišani minimalni moči.

3 Analiza obstoječega stanja

V sklopu analize vplivov ukrepa dviga minimalne moči s 15 % na končnih 25 % priključne moči je bila pripravljena analiza vseh merilnih mest na distribucijskem sistemu s priključno močjo nad 43 kW, ki spadajo v uporabniške skupine 0, 1, 2, 3 in 4. Analiza temelji na pridobljenih podatkih o letni dogovorjeni moči in letni porabi vseh odjemalcev s priključno močjo nad 43 kW.

⁵ Pri NN omrežju, za katerega je značilna radialna topologija (angl. radial topology), pa pripišemo 100 % stroškov naložbam, potrebnim za zadovoljevanje potreb po konični moči.

Izmed 13.337 merilnih mest so bila izločena merilna mesta:

- ki so v sistemu manj kot leto dni,
- nepravilno označena merilna mesta (merilna mesta, ki ne izpolnjujejo kriterija > 43 kW),
- ki so med letom prenehala obstajati,
- ki so spremenila soglasje za priključitev,
- ki so spremenila uporabniško skupino.

Po izločitvi teh merilnih mest je v končnem vzorcu ostalo 10.798 merilnih mest.

Trenutno je v skupini 10.798 merilnih mest 2.574 ali 23,8 % merilnih mest takšnih, ki imajo dogovorjeno moč ČB1 določeno kot minimalno moč (15 % priključne moči). Pri dvigu kriterija s 15 % na 25 % bi se število merilnih mest na minimalni moči povečalo z 2.574 na 3.171 merilnih mest oz. 29,4 % merilnih mest.

4 Učinki spremembe minimalne moči

Za izračun vpliva spremembe letnega zneska omrežnine na odjemalce zaradi dviga minimalne moči s 15 % na končnih 25 % je bil upoštevan vzorec 10.798 merilnih mest s priključno močjo nad 43 kW. Učinki sprememb so naslednji:

- na vzorcu 10.798 merilnih mest bi pri dvigu minimalne dogovorjene moči s 15 % na 25 % dvig letnega stroška omrežnine zabeležilo 3.171 merilnih mest, kar predstavlja 29,4 % vzorca;
- povprečno razmerje med dogovorjeno močjo in priključno močjo v primeru minimalne dogovorjene moči v višini 15 % je znaša 44,2 %, po dvigu na 25 % pa bi znašalo 46,6 %. Povprečni potencial za zmanjševanje dogovorjene moči bi v primeru 15 % minimalne moči znašal 29,2 %, v primeru 25 % minimalne moči pa 21,6 %.
- omenjeni vzorec 10.798 merilnih mest na letni ravni skupno prispeva 41.255.019 EUR omrežnine za moč in 58.974.741 EUR omrežnine za energijo, kar skupno znaša 101.608.108 EUR omrežnine (ob upoštevanju polnih tarif leta 2026). Dvig minimalne moči bi povzročil dvig omrežnine za moč za merilna mesta, ki imajo dogovorjeno moč določeno nižje kot 25 % v skupni vrednosti 1.378.347 EUR. Uporabniki s priključno močjo nad 43 kW, ki imajo dogovorjeno moč višjo od 25 % priključne moči ter gospodinjski odjemalci, bi lahko bili deležni znižanja stroška omrežnine za moč ;
- če predpostavimo enakomerno zastopanost vzorca v celotni populaciji 13.337 merilnih mest, bi dvig minimalne moči povzročil razporeditev stroška omrežnine za moč v vrednosti 2.055.367 EUR. Pri celotnem znesku, ki ga prispeva celotna populacija merilnih mest nad 43 kW in znaša 61.518.769 EUR omrežnine za moč in 76.185.632 EUR omrežnine za energijo, skupaj 137.704.400 EUR, bi ta razporeditev znašala 2.055.367 EUR oz. 1,49 % celotne omrežnine, ki ga prispevajo merilna mesta nad 43 kW na distribucijskem omrežju;

- v omenjenem vzorcu bi lahko bila odstotkovna razporeditev letnega dviga stroškov omrežnine naslednja:
  - o 7.627 merilnih mest (70,6 %) ne bi zabeležilo nobenega dviga letnega stroška, saj imajo že zdaj dogovorjeno moč višjo ali enako 25 %,
  - o 519 merilnih mest (4,8 %) bi zabeležilo dvig v višini od 0 do 5 %,
  - o 366 merilnih mest (3,4 %) bi zabeležilo dvig v višini od 5 % do 10 %,
  - o 262 merilnih mest (2,6 %) bi zabeležilo dvig v višini od 10 % do 15 %,
  - o 218 merilnih mest (2 %) bi zabeležilo dvig v višini od 15 % do 20 %,
  - o 207 merilnih mest (2 %) bi zabeležilo dvig v višini od 20 % do 25 %,
  - o preostalih 1.599 merilnih mest (14,8 %), bi zabeležilo dvig 25 do 67 %, pri čemer bi približno 52 merilnih mest zabeležilo najvišji možen dvig, ki znaša 67 %. Merilna mesta, ki so trajno neaktivna (ničelna poraba kWh oz. skoraj ničelna poraba), predstavljajo glavnino te skupine;

- v omenjenem vzorcu bi lahko bila stroškovna razporeditev letnega dviga stroškov omrežnine naslednja:
  - o 7.627 merilnih mest (70,6 %) ne bi zabeležilo nobenega dviga letnega stroška, saj imajo že zdaj dogovorjeno moč višjo ali enako 25 %,
  - o v skupini 519 merilnih mest (4,8 %), ki bi zabeležila relativni dvig od 0 do 5 %, bi povprečni znesek podražitve znašal 94 EUR, najnižji individualni znesek podražitve 0,4 EUR in najvišji 2.563 EUR,
  - o v skupini 366 merilnih mest (3,4 %), ki bi zabeležila relativni dvig od 5 do 10 %, bi povprečni znesek podražitve znašal 261 EUR, najnižji individualni znesek podražitve 7,7 EUR in najvišji 8.346 EUR,
  - o v skupini 262 merilnih mest (2,6 %), ki bi zabeležila relativni dvig od 10 do 15 %, bi povprečni znesek podražitve znašal 371 EUR, najnižji individualni znesek podražitve 37,7 EUR in najvišji 7.644 EUR,
  - o v skupini 218 merilnih mest (2 %), ki bi zabeležila relativni dvig od 15 do 20 %, bi povprečni znesek podražitve znašal 370 EUR, najnižji individualni znesek podražitve 18,1 EUR in najvišji 3.020 EUR,
  - o v skupini 207 merilnih mest (1,9 %), ki bi zabeležila relativni dvig od 20 do 25 %, bi povprečni znesek podražitve znašal 414 EUR, najnižji individualni znesek podražitve 22,3 EUR in najvišji 6.573 EUR,
  - o v skupini 210 merilnih mest (2 %), ki bi zabeležila relativni dvig od 25 do 30 %, bi povprečni znesek podražitve znašal 419 EUR, najnižji individualni znesek podražitve 24,3 EUR in najvišji 5.196 EUR,
  - o v skupini 205 merilnih mest (1,9 %), ki bi zabeležila relativni dvig od 30 do 35 %, bi povprečni znesek podražitve znašal 483 EUR, najnižji individualni znesek podražitve 64,1 EUR in najvišji 7.755 EUR,
  - o v skupini 224 merilnih mest (2,1 %), ki bi zabeležila relativni dvig od 35 do 40 %, bi povprečni znesek podražitve znašal 466 EUR, najnižji individualni znesek podražitve 141,9 EUR in najvišji 7.452 EUR,
  - o v skupini 212 merilnih mest (2 %), ki bi zabeležila relativni dvig od 40 do 45 %, bi povprečni znesek podražitve znašal 508 EUR, najnižji individualni znesek podražitve 84,6 EUR in najvišji 12.451 EUR,
  - o v skupini 190 merilnih mest (2 %), ki bi zabeležila relativni dvig od 45 do 50 %, bi povprečni znesek podražitve znašal 608 EUR, najnižji individualni znesek podražitve 154,8 EUR in najvišji 18.048 EUR,
  - o v skupini 146 merilnih mest (1,4 %), ki bi zabeležila relativni dvig od 50 do 55 %, bi povprečni znesek podražitve znašal 697 EUR, najnižji individualni znesek podražitve 149,1 EUR in najvišji 11.092 EUR,

- v skupini 108 merilnih mest (1 %), ki bi zabeležila relativni dvig od 55 do 60 %, bi povprečni znesek podražitve znašal 873 EUR, najnižji individualni znesek podražitve 160,7 EUR in najvišji 18.630 EUR,
- v skupini 169 merilnih mest (1,6 %), ki bi zabeležila relativni dvig od 60 do 65 %, bi povprečni znesek podražitve znašal 629 EUR, najnižji individualni znesek podražitve 84,8 EUR in najvišji 11.643 EUR,
- v skupini 135 merilnih mest (1,3 %), ki bi zabeležila relativni dvig od 65 do 67 %, bi povprečni znesek podražitve znašal 1.135 EUR, najnižji individualni znesek podražitve 148 EUR in najvišji 33.195 EUR.

5 Zaključek

Analiza določitve minimalne obračunske moči na podlagi preostalih stroškov omrežja za uporabnike s priključno močjo nad 43 kW rezultira v predlogu zvišanja minimalne moči na 25 % priključne moči.

Sprememba minimalne moči s 15 % priključne moči na 20 % v letu 2027 in nato na 25 % v letu 2028 bi povišala znesek omrežnine pri približno 30 % uporabnikov. Najvišji dvig v višini od 25 % do 67 % bi prizadelo približno 15 % uporabnikov s priključno močjo nad 43 kW.

Z upoštevanjem veljavnih tarif iz leta 2026 bi se dvig minimalne moči s 15 % na 25 % izrazil v prerazporeditvi stroškov omrežnine za moč v višini približno 2 milijona evrov, s čimer bi odjemalci s priključno močjo nad 43 kW, ki imajo dogovorjeno moč določeno nižje od 25 % priključne moči, bili deležni podražitve. Odjemalci s priključno močjo nad 43 kW, ki imajo dogovorjeno moč določeno na 25 % priključne moči ali več, ne bi bili deležni podražitev. Dvig minimalne moči bi povečal količine dogovorjenih obračunskih moči, kar bi v manjši meri vplivalo na znižanje tarifnih postavk za moč vseh uporabniških skupin.

Analiza nenazadnje izkaže, da se z dvigom minimalne moči sicer potencial za prilagajanje odjema na podlagi učinkovite uporabe omrežja v povprečju nekoliko zmanjša, vendar še vedno omogoča končnim odjemalcem prilagajanje odjema v obsegu, ki je spodbujevalno z vidika optimizacije njihovih stroškov uporabe omrežja in lahko, če je izvajano v dovolj velikem obsegu, znižuje sistemsko konico in s tem zmanjšuje potreben obseg omrežnine (npr. s časovnim zamikanjem potrebnih naložb v infrastrukturo).

Agencija ocenjuje, da bo uveljavitev predloga na daljši rok zagotovila sistemske neto koristi in da so takojšnji učinki prerazporeditve stroškov za uporabnike sistema sprejemljivi oziroma ne spreminjajo njihovega položaja na trgu.

6 Veljavnost spremembe minimalne moči

Akt bo začel veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike. Za leto 2027 se minimalna moč določi v višini 20 % in od leta 2028 naprej v višini 25 %.

V Mariboru, 14. aprila 2026